

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. november 17.
(OR. en)

15525/23

COH 88

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	A kohéziós politika és az európai stratégiai autonómia = Véleménycsere

Felkérjük a kohéziós politikáért felelős minisztereket, hogy az Általános Ügyek Tanácsának a kohéziós politikával foglalkozó következő, november 30-i ülésén – az e feljegyzés mellékletében foglalt elnökségi dokumentum alapján – vitassák meg, hogyan járulhat hozzá a kohéziós politika az Európai Unió szuverenitásának és stratégiai autonómiájának előmozdításához.

Háttéranyag

az Általános Ügyek Tanácsa kohéziós politikával foglalkozó ülése számára

„A kohéziós politika és az európai stratégiai autonómia”

Az elmúlt hét évtized nemzetközi nyitottsága nagyon előnyös volt az EU számára, és lehetővé tette a gazdasági növekedést és a szociális jólétet, ami protekcionizmus mellett és egy kevesebb tagállammal rendelkező Unióban lehetetlen lett volna.

A nemzetközi nyitottság azonban megkönnyítette az **áthelyezési folyamatokat** is, amelyek hatására veszítettünk piaci részesedésünkől egyes stratégiai ágazatokban, és ez ahhoz vezetett, hogy **túlzott mértékben függünk harmadik országoktól** olyan területeken, mint az energia, az egészségügyi eszközök, a digitális technológiák vagy az élelmiszerek.

Ugyanakkor az Európai Unió versenypolitikája, valamint az állami támogatások és források elosztása során a szolidaritásra és az esélyegyenlőségre való törekvés olyan helyzetekhez vezetett, amelyekben **az EU-ban működő nagyvállalatok nem tudnak egyenlő feltételek mellett versenyezni a nagy nemzetközi óriásokkal**, amelyek jellemzően támogatást kapnak attól az államtól, ahol a székhelyük van.

A mai geopolitikai, technológiai és környezeti változások rávilágítanak arra, hogy fel kell lépünk e tendencia ellen. Ugyanakkor ezek a változások lehetőséget kínálnak a beruházásokra, ami új vállalkozásokat és munkahelyeket vonz Európába, jólétet teremt és csökkenti külső sebezhetőségünket. Erre az Oroszország Ukrajna elleni inváziójából eredő energia-, nyersanyagellátási- és inflációs válság, a folyamatban lévő izraeli-palesztin konfliktusból eredő olajválság veszélye, valamint egyéb korábbi, a nemzetközi értékláncok megtöréséhez vezető ellátási válságok is rávilágítottak.

Ezért egyre fontosabb, hogy az **Európai Unió erős, reziliens és a jövőbe mutató ipari szerkezetet alakítson ki**, amely lehetővé teszi számára **szuverenitásának védelmét és önállóságának növelését** olyan helyzetekben, amikor a nemzetközi instabilitás eléri a piacokat. E célból az Uniónak biztosítania kell, hogy a stratégiai ágazatokban működő nagyvállalatok továbbra is Európa területén maradjanak, és így képesek legyenek a jövő szempontjából nélkülözhetetlen árukat és szolgáltatásokat biztosítani, valamint stratégiai, minőségi és magas hozzáadott értéket képviselő munkahelyeket teremteni.

Kétségtelen, hogy **az ipari fejlődés gyakran a területi és regionális fejlődés eszközeként szolgál, ami az EUMSZ 174. cikkében meghatározott kohéziós politika végső célja**. Az ipar mint a gazdasági tevékenység és a foglalkoztatás hajtóereje képes visszafordítani a delokalizálódási tendenciákat mind az Unión belüli régiók között, mind az Unión kívül. Ezen túlmenően a nagyvállalatok rendelkeznek a legnagyobb kapacitással ahhoz, hogy munkahelyeket teremtsenek, beruházzanak a kutatás-fejlesztésbe és innovációba, nemzetközi szinten versenyezzenek, és fellendítsék a fejlődést a székhelyük régiójában, illetve a körülöttük lévő más régiókban azáltal, hogy keresletet biztosítanak a köztes termékekre és szolgáltatásokra. Így a stratégiai ágazatokban működő nagyvállalatoknak a kohéziós politikai alapok által támogatott ipari fejlődése **a polgárok életminőségének javulását, a munkahelyteremtés magasabb arányát és az Unió nagyobb szuverenitását eredményezné, ami dominóhatást váltana ki az Európai Unió** valamennyi tevékenységére nézve. Hozzájárul továbbá a regionális gazdaságok rezilienciájának fokozásához azáltal, hogy időtálló ipari termelési kapacitást és értékláncokat épít ki.

E tekintetben **a kohéziós politika kulcsszerepet játszik, mivel alapjai révén hozzájárulhat az Unió stratégiai autonómiájához és szuverenitásának védelméhez**. Ezért e stratégiai ágazatoknak az ERFA, az ESZA+, a Kohéziós Alap vagy az Igazságos Átmenet Alap által társfinanszírozott fejlesztése hozzájárulna az egyes uniós régiók és az EU egészének fejlődéséhez.

Ebben az összefüggésben **a kohéziós politika olyan versenyképes iparágakban működő vállalkozásokat finanszírozhatna, amelyek képesek a nagy nemzetközi piacokon tevékenykedni**.

Nem csupán az európai ipar fejlesztéséről van szó, hanem arról is, hogy az **képes legyen felvenni a versenyt a nemzetközi óriásokkal olyan országokban, mint az Egyesült Államok vagy Kína**. E célból képesnek kell lennünk arra, hogy úgy alkalmazzuk a kohéziós politikát, hogy a stratégiai ágazatokban működő nagyvállalatok Európa területén maradjanak, és így hozzájáruljanak a regionális egyenlőtlenségek csökkentéséhez is.

Ez lehetővé tenné az Európai Unió számára, hogy **csökkentse** az olyan technológiáktól való **külső függőségét**, amelyek kiválthatják a nyersanyagokat vagy azokat az ágazatokat, ahol az Unió nem rendelkezik versenyelőnnyel. Ilyen például a szennyező energiaforrások esete. Hozzájárulhat a **nemzetközi értékláncok** konfliktusok vagy nemzetközi feszültségek miatti esetleges **összeomlásából eredő kockázatok csökkentéséhez** is. Hasonlóképpen segíthet **az éghajlatváltozásból eredő kockázatok leküzdésében** azáltal, hogy megerősíti a tiszta és alacsonyabb üvegházhatásúgáz-kibocsátó ágazatokra összpontosító ipart. Végül pedig minden bizonnyal hozzájárulna **a magas képzettséget igénylő munkahelyek teremtéséhez, valamint a magas határtermelékenységhöz és bérekhez**, ami végső soron a polgárok életminőségének javulásához vezetne.

A fentiekre való tekintettel szeretnénk megragadni az alkalmat arra, hogy az Általános Ügyek Tanácsa kohéziós politikával foglalkozó ülésén megvitassuk a következő kérdést:

Hogyan járulhat hozzá a kohéziós politika az Európai Unió szuverenitásának és stratégiai autonómiájának megerősítéséhez egy olyan időszakban, amikor minden eddiginél nagyobb szükség van a stratégiai ágazatokban működő nagyvállalatok nemzetközi versenyképességének fellendítésére, mivel ezek a munkahelyteremtés és a jólét megteremtésének mozgatórugói az Európai Unió valamennyi régiójában?